

7. Forhør.

[Se den originale transskription.](#)

Forhøret afholdt: 16. august 1831.

Sted: Nørre Herreds Tingsted, Grenaa.

Forhørsleder og skriver: Herredsfoged, justitsråd Aagaard, Grenaa.

Vidner: Weidemann og Andersen af Grenaa.

Besked til retten: Dommeren bemærkede, at den 13. august var det postdag i Grenaa, den 14. august var det Helligdag, og den 15. august var det den ordinære retsdag for Grenaa By og Nørre Herred.

Indkaldt til forhør: For forhøret fremstod uden bånd og tvang: arrestantinden Giertrud Sørensdatter.

Forklaring: Hun blev alvorligt formanet til at sige sandheden og advaret om ikke oftere at gøre sig skyldig i usandfærdige forklaringer. Hun nedlagde nu følgende forklaring: Den 25. juli om morgenen omtrent imellem kl. 5 og 6, da hun endnu lå i sin seng, gik hendes datter Mette Sørensdatter fra den øverste stue, hvori denne havde sin seng, og igennem køkkenet ind i bryggerset. Hun stod da op og gik ud til Mette, som hun fandt stående foroverbøjet ved bagetruget. Hun sagde da til Mette: "Er du dårlig?" hvortil Mette svarede: "Ja! men nu tænker jeg, at jeg kommer mig for min dårlighed". Med dette udsagn mente hun, at hendes månedlige renselse ville komme. Hun spurgte da Mette, om hun ikke skulle gå i byen for at skaffe hende en dram. Moderen tænkte, at dette ville fremskynde den standsede menstruation. Hertil svarede Mette: "Ja". Hun gik da ved 6-7-tiden hen til sin bror Rasmus Østermann, og da han var syg og sengeliggende og i flere år havde været det, henvendte hun sig til hans hustru og fik af hende det forlangte brændevin. Efter at være kommet tilbage til sit hjem gav hun Mette en dram i bryggerset, hvor denne forblev, hvorimod hun selv gik ind i stuen for der at sætte flasken med det levnedde brændevin. Derefter gik hun ud i køkkenet for at vaske nogle kar.

Efter at have opholdt sig i køkkenet omtrent en halv time hørte hun to små skrig fra bryggerset, hvorpå hun gik derud og så da et nyfødt barn ligge på gulvet ved Mettes fødder. Hun tog straks barnet op og holdt det i sine arme og ville bringe det ind i stuen, men Mette greb hende i skulderen for at få barnet fra hende med ordene: "Moder! Moder! Gå ikke ind i stuen med det!" Hendes datter, Ane Dorthea, kom i samme øjeblik fra køkkenet ud i bryggerset, og da denne forhindrede hende i at komme ud af bryggerset, tog Mette barnet fra hende. Hun blev da stående på samme sted i bryggerset, hvor Mette og Ane Dorthea fratog hende barnet, nemlig tæt ved køkkendøren. Hun blev ganske forstummet ved sine døtres fremgangsmåde og kan derfor ikke bestemt oplyse, om det var Mette eller Ane Dorthea, som puttede barnet først i gruekedlen og dernæst i masktønden. Men hun kunne dog tydelig se, at de fulgtes med hinanden og var hinanden behjælpelige med at ombringe barnet.

Om det var Mette eller Ane Dorthea, der forsøgte at kvæle barnet, eller tilføjede det de læsioner, som fandtes ved besigtigelsesforretningen, forsikrede hun, at hun ikke vidste. Hun gentager sin forsikring om, at hun ikke med bestemthed ved, hvilken af døtrene, der puttede barnet i gruekedlen og derefter nedsænkede det i masktønden. Men hun tror, at det var Ane Dorthea, og da barnet blev nedsænket i tønden, stod Ane Dorthea nærmest og Mette bag ved hende. Da barnet en kort tid, ikke engang ¼ time, havde ligget i masktønden, tog Ane Dorthea det op, svøbte det i noget linned og lagde det derpå inden i en på siden liggende balje.

Mette og Ane Dorthea tog barnet op af gruekedlen og nedsænkede det i masktønden, fordi der var for lidt vand i kedlen til, at barnet kunne omkomme deri. Hun erfarede ikke selv, hvor meget vand der var i kedlen, og hun hørte heller ikke, Mette eller Ane Dorthea tale om det. Hun antager, at der var for lidt vand, fordi Mette og Ane Dorthea tog barnet op af kedlen og kom det i masktønden. De talte ikke sammen om barnets mishandling eller hvad de skulle foretage sig med barnet. Søstrene talte kun med hinanden om, at Mettes barnefødsel måtte skjules, men der blev dog ikke talt om det, før efter at barnet var død og taget op af masktønden. Hun selv, Mette og Ane Dorthea var hele tiden sammen i bryggerset, fra barnet var levende, og indtil det som forklaret, blev taget op af masktønden og af Ane Dorthea lagt i baljen. Fra barnet blev taget fra hende, og indtil det blev lagt i baljen af Ane Dorthea, forløb højst en halv time, og hun antager at klokken kunne være omtrent 7, da barnet blev taget op. Hun erklærer, at hvad der før er forklaret om hendes besvimelse og sygdom i bryggerset ikke passer, og årsagen til denne usandhed, er en aftale imellem hende, Mette og Ane Dorthea, hvorved de troede, at sagen ville få et bedre udfald.

Den 25. juli om morgenen ca. kl. 8 kom Rasmus Østermanns kone, Birthe Rasmusdatter, ind i hendes dagligstue, da hun stod i sit køkken og lavede ost. Hun ville låne en skræppe af hende, og efter at hun havde fået denne, gik hun igen, men da havde mishandlingen af Mettes barn fundet sted. Ane Dorthea stod i bryggerset og vaskede de blodige strømper, som Mette havde på under barnefødslen. Samme dags formiddag, mellem kl. 9 og 10 kom Claus Aagaards hustru, Mette Sørensdatter, ind til hende. Hvilket ærinde hun kom i, erindrer hun ikke. Hun var da i den øverste stue hos Mette, som var gået til sengs, før Rasmus Østermanns kone kom kl. 8. Hun stod i sine sædvanlige, daglige klæder, men hun gik ind i dagligstuen, da de fik besøg, og lagde sig på sin seng med tøj på.

Hun siger at årsagen til, at hun således ilede fra den øverste stue ved Mette Sørensdatters ankomst, var sorg over, hvad der var sket, og dette var også årsagen til, at hun sidrede så stærkt, da hun kom til sengs. Claus Aagaards kone opholdt sig kun et øjeblik i hendes hus, og hun erindrer ikke, hvad de talte om. Hun havde ikke indtryk af, at gæsten havde talt med Mette eller Ane Dorthea. Hun lagde sig først i sin seng klokken ca. 9 om formiddagen, efter at Mette havde barslet klokken imellem 6 og 7. Hun lå i sit almindelige tøj og var snart i sengen og snart oppe, fordi hun ingen ro havde på sig.

Det var hende umuligt at afværge mishandlingen af barnet, da både Ane Dorthea og Mette, men den sidste i særdeleshed, forhindrede hende i at frelse barnet. Barnet var levende, da hun tog det op fra gulvet, og det med magt blev taget fra hende, men om det var i live, da det kom i gruekedlen eller blev bragt til masktønden, erfarede hun ikke. Hun ved heller ikke, om det var Mette eller Ane Dorthea, der tog barnet af dage, men hun henholder sig til sin tidligere forklaring om, at hun mener, at det var sidstnævnte, der lagde barnet i gruekedlen og sænkede det ned i masktønden. Hun forsikrer gentagne gange heller at vide, hvem der forsøgte at kvæle barnet. Hun vedbliver at påstå at være uvidende om, at der er truffet nogen aftale om barnets ombringelse, og at hun selv aldrig har haft det forsæt, at Mettes foster skulle ombringes, når det blev født. Heller ingen af hendes døtre har ytret sådant forsæt, før de tog barnet fra hende.

Hun blev foreholdt den forklaring, som Claus Aagaards hustru havde afgivet om, hvad Ane Dorthea havde sagt til hende, nemlig, at hendes moder var gerningsmanden. Hun forsikrede igen ikke at have lagt morderisk hånd på barnet eller øvet vold mod det, og at hun heller ikke havde rådet eller tilskyndet nogen dertil. Hun benægter at have befalet eller pålagt Ane Dorthea ikke at åbenbare, hvorledes det var gået til med Mettes barnefødsel, eller hvad der skete med barnet. Hun tilstod derimod, at hun og hendes døtre havde aftalt, at der ikke skulle tales om det passerede, for at ingen skulle komme i fortræd.

Hun blev foreholdt Ane Dortheas forklaring om, at døren fra gården til bryggerset var lukket, og at døren fra gården til dagligstuen var låst, da hun kom fra marken og ville ind i dagligstuen. Hun nægter at have

lukket eller låst disse døre, da Mette fødte, og hun har heller ikke bedt nogen om det. Dørene mellem bryggerset og gården var sædvanligvis lukket med en hvirvel hele dagen, men døren imellem dagligstuen og gården låses med en smæklås, og den blev den 25. juli åbnet om morgenen kl. 4, da hendes søn Søren forlod dagligstuen for at køre tørv til Grenaa, og så vidt hun ved, blev døren ikke låst senere den dag. Hun ved ikke, om Ane Dorthea den 25. juli om morgenen eller formiddagen var i marken, men hun kom fra dagligstuen gennem køkkenet ud i bryggerset, da Mette råbte til moderen om ikke at gå ind i stuen med barnet. Da sønnen, Jens Sørensen, den 25. juli kom ind i dagligstuen for at spise frokost, kunne klokken være omtrent 6, og straks efter han var gået ud igen, fødte Mette.

Hun blev foreholdt de forklaringer, der blev afgivet af Erich Busk og Birthe Marie Nielsdatter ved forhøret af 11. august. Ligeledes blev hun foreholdt, hvad følgende personer: husmand Anders Jensen, Maren Holdgaards, Peder Andersens hustru, tjenestepigen Ane Marie, Severine Pedersdatter, Karen Michelsdatter, Mariane Erichsdatter, Karen Marie Brøndstrup og Mariane Rasmusdatter havde forklaret ved forhøret d. 12. august. Hun vedgik forklaringernes rigtighed.

Som tidligere forklaret, var der den 25. juli ingen fremmede i hendes hus, før pastor Gad og jordemoder Meilstrup kom, med undtagelse af Rasmus Østermanns og Claus Aagaards hustruer.

Den forklaring, hun afgav under dags forhør, blev læst op for hende, således som den er tilført protokollen. Hun bekræftede indførelsens rigtighed og forsikrede gentagne gange, at denne forklaring var sandhed og erklærede at ville med sin ed stadfæste dens rigtighed.

Forhøret hævet. Arrestantinden blev igen indsat i sin arrest.

Aagaard. -